

ΣΑΝ ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Το 1992 ήδη βρίσκεται «προ των πυλών»!

Οι περισσότεροι από εμάς ξέρουμε βέβαια λίγο-πολύ, ότι το 1992 θα είναι μια χρονιά διαφορετική από τις άλλες. Το 1992 θα «πέσουν» κυριολεκτικά τα εσωτερικά σύνορα στην Ευρώπη των Δώδεκα. Αυτό σημαίνει ότι, προβλέπεται η διαμόρφωση μιας ενιαίας εσωτερικής αγοράς, ελεύθερη διακίνηση αγαθών και υπηρεσιών χωρίς τελωνεία, δασμούς κ.λπ. και ακόμα ελεύθερη μετακίνηση, εγκατάσταση και εργασία των πολιτών της Ενωμένης Ευρώπης, σε οποιαδήποτε από τις δώδεκα χώρες-μέλη.

Όμως πόσοι από εμάς ξέρουμε, ή έστω αναρωτηθήκαμε, τι θα συμβεί με τους ραδιοερασιτέχνες της Ενωμένης Ευρώπης μετά το 1992, ποιές θα είναι οι επιπτώσεις όλων των παραπάνω, και ποιες είναι οι προοπτικές για τον ευρωπαϊκό ραδιοερασιτεχνισμό;

Αυτά και αρκετά άλλα σχετικά και επιμέρους ερωτήματα είχε και ο γράφων κατά νου, όταν ξεκίνησε να λάβει μέρος στη συνάντηση των εθνικών ραδιοερασιτεχνικών ενώσεων, που διοργάνωσε η DARC στις 18 και 19 Φεβρουαρίου 1989, στο Dusseldorf της Δυτ. Γερμανίας.

Η συνάντηση είχε για θέμα -τι άλλο;- «ραδιοερασιτεχνισμός και Ευρωπαϊκή Κοινότητα», και εκπροσωπήθηκαν τελικά σε αυτή, οι δέκα από τις δώδεκα εθνικές ενώσεις.

Δεν μπόρεσαν, για διάφορους λόγους, να παραβρεθούν οι εκπρόσωποι της Ισπανίας (URE) και της Ιρλανδικής Δημοκρατίας (IRTS), ενώ η Κύπρος σαν υποψήφιο 13ο μέλος της Κοινότητας, αν και κλήθηκε με προσωπική παρέμβαση του γράφοντος, δεν έγινε δυνατό να εκπροσωπηθεί λόγω ανειλημμένων υποχρεώσεων του Προέδρου της CARS στις συγκεκριμένες ημερομηνίες.

Από τις δέκα εθνικές ενώσεις που πήραν μέρος στη συνάντηση, και που οι περισσότερες είχαν πολυμελείς αντιπροσωπίες, οι έξη εκπροσωπήθηκαν σε επίπεδο προέδρου (DARC, REF, RL, RSGB, UBA, EEP), και οι τέσσερις σε επίπεδο αντιπροέδρου ή γενικού γραμματέα ή αντιπροσώπου (ARI, EDR, REP, VERON), ενώ έλαβε μέρος σαν παρατηρητής και ο Πρόεδρος της Ελβετικής εθνικής ένωσης USKA.

Τα θέματα της ημερήσιας διάταξης, εκτός τα διαδικαστικά, ήταν αρκετά -εννέα των αριθμό-

1. Κοινή Ευρωπαϊκή ραδιοερασιτεχνική άδεια (EUROLICENCE)
2. Κοινή Ευρωπαϊκή κατανομή ραδιοερασιτεχνικών συχνοτήτων
3. Κοινή ισχύ λειτουργίας
4. Ιδιοκτησία, εγκατάσταση και λειτουργία συσκευών ασυρμάτου
5. Δικαιώμα εγκατάστασης κεραιοσυστήματος
6. Πρότυπα ηλεκτρομαγνητικής συμβατότητας
7. Περιορισμοί που επιβάλλονται στους ραδιοερασιτέχνες σε περιπτώσεις παρεμβολών
8. Οδοί επικοινωνίας με τα νομοθετικά σώματα των χωρών-μελών
9. Επαφές με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στο Στρασβούργο και την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στις Βρυξέλλες.

Λόγω του επείγοντα χαρακτήρα τους, τα θέματα 1 και 6 (κοινή άδεια και πρότυπα) συζητήθηκαν στις δυο ξεχωριστές επιτροπές εργασίας που συγκροτήθηκαν για αυτό το σκοπό, ενώ τα υπόλοιπα θέματα συζητήθηκαν από το κύριο σώμα των συνέδρων.

Ένα θέμα που τέθηκε εκτός ημερήσιας διάταξης και που αφορούσε τη δημιουργία ενός μόνιμου οργάνου των δώδεκα εθνικών ενώσεων με εκτελεστικές εξουσίες, μέσα στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, υποστηρίχθηκε θερμά από όλους.

Αυτή η ιδιαίτερη σημασίας συνάντηση, πρώτη του είδους και πρώτη διεθνής ελληνική παρουσία στον ευρωπαϊκό ραδιοερασιτεχνικό χώρο, δεν ήταν δυνατό να πάρει αμέσως αποφάσεις πάνω στα τόσο κρίσιμα και σοβαρά θέματα της ημερήσιας διάταξης. Θα ακολουθήσουν και άλλες συναντήσεις με την αμέσως επόμενη αυτή του FRIEDRICHSAFEN της Δυτ. Γερμανίας στις 23 έως 25 Ιουνίου 1989.

Όμως τα θεμέλια μπήκαν. Και οι αποφάσεις για τα παραπάνω θέματα, όπως και για άλλα που στο μεταξύ θα προκύψουν, και που αφορούν περίπου 200.000 ραδιοερασιτέχνες των δώδεκα χωρών-μελών της Κοινότητας, θα παρθούν από κοινού και μέσα από τις συζητήσεις των δώδεκα εθνικών ραδιοερασιτεχνικών ενώσεων.

Ο χρόνος πιέζει.

Το 1992 ήδη βρίσκεται «προ των πυλών».

73 de SV1RL

ΝΕΑ ΤΗΣ IARU — ΠΕΡΙΟΧΗ 1 από τον Στέλιο Αργυράκη SV1OI

Η Διεθνής Ένωση Ραδιοερασιτεχνών —περιοχή 1— σχηματίστηκε το 1950 για να προωθήσει τα ειδικά συμφέροντα των Μελών Ενώσεων στην ITU (Διεθνή ένωση τηλ/νιών) περιοχή 1 (Ευρώπη, Αφρική και μέρος της Ασίας) και για να αντιπροσωπεύει τα συμφέροντά τους στις συσκέψεις της ITU.

ΔΙΕΘΝΗ ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΗ

Υπάρχει μεγάλη πιθανότητα να γίνει μια γενική Διεθνής συνδιάσκεψη όχι αργότερα από το 1992. Καθώς όλοι ίσως θα ξέρετε σε τέτοιες διεθνείς συνδιασκέψεις που γίνονται κάθε 10 χρόνια περίπου η ITU μπορεί να ανακατανέμει όλο το φάσμα ραδιοσυχνοτήτων ή μέρος αυτού. Και η ανακατανομή σημαίνει απλά: ότι συχνότητες για να δοθούν σε κάποια υπηρεσία πρέπει εξ ορισμού να παρθούν από κάποια άλλη. Κατά τη διάρκεια των τελευταίων ετών έγιναν δύο ειδικές συνδιασκέψεις που όμως έβγαλαν αποφάσεις για τις συχνότητες που κατέχονται από μερικές συγκεκριμένες υπηρεσίες αλλά και στις δύο συνδιασκέψεις ζητήθηκε να γίνει διεθνής συνδιάσκεψη όχι αργότερα από το 1992. Μια μικρή συνδιάσκεψη που θα γίνει μέσα στο 1989 θα αποφασίσει πότε ακριβώς θα γίνει η διεθνής συνδιάσκεψη.

Από καιρό τώρα έχουμε τονίσει ότι μια από τις πρώτες δουλιές της IARU είναι να ετοιμάζεται για την πρόσπιση των Ραδιοερασιτεχνών ζωνών και όπου είναι δυνατό, να υποδείξει εάν υπάρχουν δυνατότητες για νέες κατανομές ή επεκτάσεις υπαρχόντων ζωνών.

Όμως ούτε η IARU ούτε η IARU Region 1 έχουν προπτέλαση στις υπεύθυνες διευθύνσεις (υπουργεία Μεταφορών και Επικοινωνιών). Αυτό γίνεται μόνο μέσω των εθνικών ενώσεων των Ραδιοερασιτεχνών. Η IARU είναι ένας κοινός χώρος στα πλαίσια του οποίου εγκαθιδρύεται μια κοινή προσέγγιση. Αυτό έχει κολοσσιαία σημασία. Αν όλοι προτείνουν διάφορες προτάσεις διαφορετικού περιεχομένου δεν θα οδηγηθούμε ποτέ σε επιτυχία, αλλά η παρουσίαση ενός όπως τότε στη συνδιάσκεψη δια μέσω όλων των διατιθεμένων «καναλιών» μπορεί να φέρει ουσιαστικό αποτέλεσμα όπως στη συνδιάσκεψη του 1979 που αποκτήσαμε τόσες νέες ζώνες.

Επαφίεται στη δυνατότητα των Εθνικών Ενώσεων να συνάψουν καλές σχέσεις με τις διευθύνσεις τους (ΥΜΕ) και να επηρεάσουν κατάλληλα τους εκπροσώπους τους να ψηφίσουν θετικά υπέρ των ραδιοερασιτεχνικών συμφερόντων. Εάν δεν το έχουν κάνει ήδη θα πρέπει να το κάνουν.

Υπάρχει πραγματικός κίνδυνος για τις ραδιοερασιτεχνικές ζώνες. Αναφέρουμε ενδεικτικά. Στα 40 m. οι ραδιοφωνικοί σταθμοί των HF ζητούν πιο πολλές συχνότητες, 70 cm 430 MHZ οι κινητές υπηρεσίες ε-